ידעה דהסתר עליה תובה לבל על הספק שמין הסתר עליה תובה לא מזקקין לה לעמר על האחרונה אני מביאה: **ורבי עקיבא לא חייש לספיעה.** ואני שמעתי תוספין לפשיעה שמא תפסה ולא תביא אפילו קרבן אחד ותאכל זבחים בטומאת הגוף וקשיא לי בנוח טובא הדא מאפסר היא(ד)מתיא קרבנה ומשום דלא מלרכת לה לעמר על האחרונה ליתום שמא תחזור בה ועוד לי חיישת לכהי כל שכן דעל הספק היא מקילה ואמאי לא מלרכת לה לעמר על האחרונה ליתום שמא תחזור בה ולא תביאם ואכלה בקדשים בספק טומאת הגוף:

הדרן עלך שלשים ושש

ארבעה *מחוסרי כפרה* · מביאין חטאת ולא על חטאת אלא לאכול בקדשים · **עד שיזרוק עליו הדם** · דכתיב ליחויי קרבן כדמפרש לקמיה: **ונזיר ליינו ולתגלחתו ולטומאתו** · ונזיר מחוסר כפרה שכל זמן שלא כיפר אסור ביין ובתגלחת ולטומאת למתים: **נמ' דמני לסו כפרין** · דתיבה זב וזבה בתרין מיבלי מחוסרי כפרה: **מבשרו** · מכח מבשרו ומתוקף ילדו · זבה מטמאה באוכלין כדאמרינן בפרק בנות טתים (נדה דף לג:) וכי יזוב זוב דמה (ויקרא טו) הכי אונס אמור: **ומטמא בראיות** · אם

שיטה מקובצת

א) אלא דכ"ע לטבילות קא מדמי להו · לענין שתאכל בקדשים בקרבן אחד אבל מטהרה לא הויא · הרא"ש ז"ל וברתשיין לפשיעה · כשאונסת על האחרונה משמע על האחרונה אני מביאה קרבן זה כדי לאכול בקדשים אי כמו מבילה שהיא באחרונה מטהרת כל מומאת שקרמו לה כן קרבן זה שהיא מקרבת על האחרונה מטהרתה לאכול בקדשים ולא תנכה עליה כל הלידות שקרמו לה וידעת שלא נפטרה מלהביא שאר קרבנותיה דלשון על הראשונה משמע דלהטיירה בקדשים הביאתו ולא לפטור לגמרי אבל אם תאמר על אחד מקן משעה דסברה לפטרה מלהביא על אחת מהן נפטרה לגמרי וכן נמי אם אמרה על הראשונה משעה דסברה דבראשון נתחייבתי נפטרו כולן · הרא"ש:

ב) כפרה: פ"ב כפרים ארבעה מחוסרי כפרה · כפרה לאו דוקא שהרי אינן באין על הטא אלא ז"ל · תוס': ג) עי' בחדושין: ד) תרם ונזיר ליינו ולתגלחתו ולטומאתו: ה) מתיבת הוכה עד תיבת דתניא נמחק: ז) אונס וטמא בראיות את י' נמחק: ח) את הוב בראיות ואת הוכה כימים: ט) דתניא איש צריע הוא אין: י) עי' בחדושין: יא) כאן ס"א אשה וקמן אמור א"כ: יב) תיבות מענין של מעלה נמחק: יג) המטה דאמר רב חסדא מנין למצורעת שמוחרת בתשמיש המטה שנאמר: יד) בקהל הוא ונזיר: טו) ור"א בן יעקב דקתני: טז) עי' בחדושין: יז) נזירות דמחרה הוא אות ב' נמחק: יח) יט) עי' בחדושין: כ) ועבחו עולה אחת: כא) תיבות שנאמר ככם כנר נמחק: כב) כג) ת"ל ועשה אשה: כד) אומר זה עולת: כה) לא תצריכונו לומר אות ה' נמחק: כו) כתובה בו תיבת בארחונה נמחק: כז) מידי · נלינן דאמר' מוראתה ונרצה אמור בהגאה דהא נבלעין בסקופין · הרגמ"ה:

תוספות אירי ומידי כבגדים · המ"ע כה"ב תלוקין בזב וזבה בזה בגדים וזה בגדים: לעוף מיתבני מי · מימה זב וזבה יוכיחו דמים כמו לעוף ולא לבהמה: נפקא מן מנינא אימא סמים בתראי תרין כי סמים קמאי ולא חמשה ובצרו להו: א"כ · דלא הוויין אלא תרין ניכתוב קא סמים סמים בהדדי וסוף ד' כתוב נפש ושחלת וחלבונה אלא מרכתב סמים לבטוח ש"ם כראשון.דבי ר' ישמעאל תאנא · מכלל ופרם וכלל: אי אינו אלא כלל בכלל דראשון וכו' ר' ישמעאל בעי למילף מתרוויהו מכלל ופרם וממנינא דרב הונא דמכלל ופרם יליף כל שקוטר · ומקרא יליף כמה הויין דאי מכלל לחוד קא קשיא ליה אימא סמים בתראי תרין כו': גוילף נמי מן פרם אחרון מן לבונה זכה דניתי אשלא דבי דלית ברו אלא חד צד דומיא דלבונה דדיתה נזרף ולפיק חד מהנהו דקטר דומה ואע"פ שאינו קטר: הדר אמר א"כ · דילפינן מינה ניכתוב קרא ללבונה במיצעי קודם סמים בהדי אירך פרטי אלא מכתבתה לבסוף ש"ם הא אין עליך לדון בלשון כו': א' משום הא לא אירא דאילו אי כתבה ללבונה במיצעי הוויין תרין עשר דאמרי' סמים בתראי שיתא כי הנך ד' דבפרם וב' בכלל אלא הבי מצית למ"מר א"כ דלמילף מינה אתיא לבונה ליכתבה במצעי והלבונה לבסוף בתר כסים ולא הוויין אלא חד סר אלא מדלא כתבה במיצעי ש"ם דאין עליך לדון בלשון אחרון דמיתי אפי' דחד צד אלא בלשון ראשון מכלל ופרם מה הפרם מפורש דבר שקטר ועולה ויריחו נודף: ריש לקיש אמר · לא צריך למ"ל לא מסמנינא ולא מכלל ופרם אלא מן נוגה מן שם דקפרת מה לשון קפרת דבר שקטר ועולה ולא משכחת לה דקטר ועולה אלא הגך י"א: שאין מפושטי ישראל שתוזרין בתשובה ומתענין אינה תענית: מהכא ואגודתו על ארץ יסדה · כלומר כשהן באגודה אחת על הארץ הטובים והרעים ומשברים לבם ותחורין הקב"ה יסדה העולם מתקיים בשבילן: **הוא** · ונפש אדם דכתיב לאמתקי בהמה אתי כלומר דמנמש אדם הוא ששוה עשר אלף סלבר הבהמות: כל שישבו בסך · שהוא מחוחר אם סך עצמו ישנו בבל ייסך חייב נמי האחר שסכו · ועובר כוכבים כיון דאינו מחוחר אם סך עצמו אינו בבל ייסך אינו חייב האחר שסכו הילכך לעובדי כוכבים נמי פטור: למלכים ולכהנים · מאחר שנמשחו בחיכתן ר' מאיר מחייב זר' יהושע פוטר מפרש לקמן מעמיתו: ואמאי נקיט ר' יהודה שיעור כזית והא ר' יהודה(דהתם) מפר מה סיכה כל שהן דמסכל דהא יכול לסוך חד אבר אף נתינה דעדש נמי בכל שהוא: ור' יהודה סבר · ילפינן נתינה דעל זר מנתינה דעלמא מה נתינה דעלמא בכזית דכתיב דבר הבל בכל שהוא דאין בהן נתינה ב)דלא קרינקבו זר בטורמעיקרן בשעת הניכתן לאו זרים אינהו נבי שכן המשחתו ג)בת כהן שנשאת לישראל אין דינה ליכל בתרומה ואם אכלה משלמת את הקרן ואינה משלמת את החומש דאין דינה כזרה נמורה שהרי אוכלת היא בתרומה בתורת אם תהיה אלמנה ונרושה וזרע אין לה ושבה אל בית אביה וכו' והיאיל הכך מיתתה נמי בשרפה אם זינתה כדין בת כהן: נשאת לאחד מן המבולין לה · הואיל ונתחללת דינה כזרה בת ישראל: וחכ"א אחת זו ואחת זו כו' כלומר כיון דלא הויא זרה מתחילתה ועד סופה אינה משלמת את החומש דדינה כבת כהן והיינו ואודו למעמיתה: מחוקקה · באחת נתינה דכמן המשחתה ולא מכפר עליה קרבנו: וקא מהדר אמאי קרי ליה שאינן שבין דר' יהודה יליף מנתינה דעלמא אבל כל נתינה דעלמא נמי: שפיר קא אמרת הכי · ויכול אתה לדורשו בלא ייסוך ובלא יסוך: כהן שסך שמן של תרומה בן בתו ישראל שאינו רשאי לסרוכו ואעפ"כ מתעלה בו באותו שכן כדי שישמח כל נתו ואינו חושש לשם איסור הואיל והוא לא שם על עצמו קדרם לכן באיסור: א"ל · לא דמי התם בשמן של תרומה ומתו בו כי יחללוהו הוא הכהן שסכו ענוש שחיללו וכיון שחיללו יצא לחולין הילכך מתעמל בו ואינו חושש הבא אע"ג דאיתא עליו לא איתחל דהא נשמח ראשר בהיתר וכיון דלא איתחל הילכך כי סבו על בני מעיו חייב: מאי קא מפיק ליה · דקתני חוץ והלא חייב נמי בודון כרת ובשונו המאת דקרבן שלה ויורד הייבו המאת · **הוא חוץ דקתני למעומי** מפומאת מקדש וקדשיו על לא הדע שלו מאשם תלוי דמי שהמאתו בקבועה מביא אשם תלוי ולא מי שמביא קרבן עולה ויורד א"כ כיון דלמעומי מאשם תלוי חוץ הוץ וניתני נמי ממי שעבר עליו יום הכפורים אחר שבא אחתו ספק המאת לידו אינו מביא אשם תלוי שכיפר עליו יום הכפורים: אמר ריש לקיש כי קתני · חוץ מידי דאתיא ליה לספק המאתה **ורחמנא אפריה** מאשם תלוי משום דאין המאתו קבועה אבל דעבר עליו יום"כ לא איתיה לחמאתה הילכך לא קתני: ר' יוחנן אמר · היינו מעמא דלא תנא חוץ ממי שעבר עליו יום"כ דאמר דלא ניכפר עליה יום"כ דאי הדר ביה בתר יום"כ דבעי לאיתויי קרבן מחייב לאיתויי אשם תלוי דהא לא כיפר עליו יום"כ דבעם בו וכיון דאתייב באשם תלוי בכבעם משום הכי לא תנייה: וריש לקיש סבר אי לאו משום מעמא דידי משום הכי לא תנייה: ובפלוגתא · אביי כר' יוחנן ורבא כר"ל: תאמר ביום"כ שמכפר על המזיד כשונג כרכתיב והתודה עליו את כל עונות בי"י: אי נימא שבין שונג ומזיד · שלא שב מדיעתו הא קתני לא אם אמרת בחטאת ואשם שאין מכפר על המזיד כשונג היינו הא ומאי קא מהדר ליה: אלא · מאי על שאינן שבין דלא מכפר דכתב אך חלק כי הא דאמר עולא אכל חלב והפריש קרבן ונשחטה קודם שהקריבו ואח"כ חזר בו בתשובה הואיל ונדחה קרבנו כי דלא שב מדיעתו נשחטה ידחה והיינו שאינן שבין דמכעם דאמר דלא מכפר עליה קרבנו: וקא מהדר אמאי קרי ליה שאינן שבין נה· דאדהי קרבן דידיה כיון דמשחטה אבל כיון דחזר בו גברא בר כפרה הוא: אלא · לאו שבין דאבר הכפר עליה חטאתי שאינן·שבין דמכעם דאמר לא הכפר עליה חטאתי וקאמר אך חלק אלמא הדר ביה רבא מדהנא: ורמינהו · דלא כתיא דקתני דאינן מכפרין על שאינן שבין: וקרא מקרא קודש בברכות ובתפלות: תרוויהו · תגך ברייתות: **סחם** סיפרא ר' יהודה: הא · דקתני כי יום כפורים הוא מכל מקום הוינו ר' אליבא דידיה: ומודי ר' בעבירות דעמיה לא מכפר כרת לר' בעבירות דיומ"כ נופרת היכי משכחת לה: מאי קשיא · משום הא לא אירא דדילמא כי האי גוונא משכחת כרת ביום"כ דבעיר עבירתא כוליה ליליא כו': תינח כרת דליליא · משכחת לה כראמרת: כרת משום יומא מאי קשיא דילמא כו' אלא מחוורתא כראמר מעיקרא הא ר' אליבא דר' אליבא דידיה: וחכ"א אף המנדף · אין מביאין על שונגו חטאת: אמאי קתני(אף)אף)המנדף שאין בו מעשה מאי קא איירי לעיל דקאמר אף המנדף: רבנן שמעות לר' עקיבא דהנא בעל אגב ולא תנא ידעוני כו'' ואומר חטאו ישא מפרש לקמן אמאי נקטו: ד) כרת במקום קרבן · בפרשת כי תשגו דמיירי בה בקרבנות: ואומר חטאו ישא · דכתיב גבי פסח דכתיב כרת והאיש אשר הוא טהור ובדרך לא היה וגו' אתאן לרבנן דלרבנן פסח שני ליף חטאו חטאו מסברך את השם לכרת כראמר לקמן: והבין אמר לתון ר' עקיבא לרבנן אמריתו מגדף ליה ביה מעשה ולא אתא כרת דיהא לקרבן מיהו מוריתא לי דמנדף היינו מברך אם השם ומשום הכי לית ביה קרבן דסבריתו דעקיבא שפתיו לא הוי מעשה כלל ולדידי אמאי הכי חייב קרבן ואלא לדידיה אמאי ליתו כרת לגמרי · דכתיב גבי פסח כרת את השם מהיר ובדרך לא היה: רבנן כר' סבירא להו: כפלוגתא דר' ור' נתן דאמר במסכת פסחים בפרק מי שהיה סמא חייב על הראשון וחייב על השני דברי ר' ר' נתן אומר חייב על

תורה אור

חמש אשמות תלויין כי מייתי חד מי מיפטר והתניא **זה הכלל כל שחלוקין בחטאות חלוקין באשמות א) *אלא דכולי עלמא לטבילות מדמי לדון ובחוששין לפשיעה קמיפלגי רבי יוחנן בן נורי סבר חיישינן לפשיעה ורבי עקיבא סבר לא חיישינן לפשיעה:

הדרן עלך שלשים ושש

ארבעה *מחוסרי כפרה* מביאין חטאת ולא על חטאת אלא לאכול בקדשים · **עד שיזרוק עליו הדם** · דכתיב ליחויי קרבן כדמפרש לקמיה: **ונזיר ליינו ולתגלחתו ולטומאתו** · ונזיר מחוסר כפרה שכל זמן שלא כיפר אסור ביין ובתגלחת ולטומאת למתים: **נמ' דמני לסו כפרין** · דתיבה זב וזבה בתרין מיבלי מחוסרי כפרה: **מבשרו** · מכח מבשרו ומתוקף ילדו · זבה מטמאה באוכלין כדאמרינן בפרק בנות טתים (נדה דף לג:) וכי יזוב זוב דמה (ויקרא טו) הכי אונס אמור: **ומטמא בראיות** · אם מבשרו ויקרא טו) מדור המדבר: **הכי מוכחא מן סכסמה** · עולה אחת יצא: שולה ושלמים לא תוקמ אלא משום דבעי למיתני ממהר ושלמים לא יצא: **מה אחם עולה ושלמים** · דכתיב (שמות כד) ויקח את עברי בני ישראל ונומר: **לא מיסני בנוס** · עד דמייתי אשכחן דקרתה חוי כלל ולא דכתיב ולקרתה כלל ולא לכתוב סמים אלא לאו ש"ם סמים למנינא כראמרן: מ"א מסי ר' יצחק א"כ כרקאמרת דכלל ופרם הוא וחלבנה לבונה אתיא חלבנה מן קח לך נפקא כלומר כל מילי דלצורך קפרת אלא ש"ם להני כתיבא לבנינא · ואמרי היכי

[לקמן סז: יח: ע"ש כתוס' ד"ה וכתניא] ע' כתוס' יח: ד"ה וכתניא נגמה דנרסי דבכי ר' יוסי בר יסודס ועי' דף מה:

[מולין נח:מדה לה· עלי]

רבינו גרשום

ושולה אלא י"א: וכי תימא א"כ · דמכלל ופרם וכלל אתי נכתוב חד פרטא נפקא: לאוי · מכלל ופרם ילפינן ומיצרך צריכי בולהו פרטי דאי כתיב נפש הוה אמינא סין אילן דנפש שרף הוא שנופש מין אילן קמב: ואי כתיב שחלת ולא כתיב נפש הוה אמינא כו': והלבנה · לסאי איצטריך לגופה אתיא אע"פ שריחה רע הואיל דקטר ועולה ואכתי מכלל ופרם מצי ילף: א"כ מכלל ופרם ילף מן קח לך נפקא לי כללא קמא: דהכי אשכחן דקרתה חוי כלל דכתיב ולקרתה כלל ולא לכתוב סמים אלא לאו ש"ם סמים למנינא כראמרן: מ"א מסי ר' יצחק א"כ כרקאמרת דכלל ופרם הוא וחלבנה אתיא חלבנה מן קח לך נפקא כלומר כל מילי דלצורך קפרת אלא ש"ם להני כתיבא לבנינא · ואכתי היכי

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com